

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра Педіатрії № 2

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор з
науково-педагогічної роботи
доцент Ірина СОЛОНИНКО

Ірина Солонинко
29 08 2023 р.

**ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НЕОНАТОЛОГІЇ»
ВБ – 1.94**

**підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 228 «Педіатрія»**

Обговорено та ухвалено
на засіданні кафедри педіатрії № 2
Протокол № 12
від "21" квітня 2023 р.
Завідувач кафедри
професор Леся БЕШ

Затверджено профільною методичною
комісією з педіатричних дисциплін
Протокол №2
від "27" квітня 2023 р.
Голова профільної методичної комісії
професор Леся БЕШ

Робоча програма навчальної дисципліни **ВБ 1.94. «Актуальні питання неонатології»** для студентів 6 курсу медичного факультету, які навчаються за спеціальністю 228 «Педіатрія» затверджена профільною методичною комісією з педіатричних дисциплін (протокол №3 від 13 червня 2022 року).

Зміни та доповнення до програми навчальної дисципліни на 2023-2024 н.р.

№ з/п	Зміст внесених змін (доповнень)	Дата і номер протоколу засідання кафедри	Примітки
	Зміни та доповнення не вносились	Обговорено та ухвалено на засіданні кафедри педіатрії № 2 Протокол № 12 від “21” квітня 2023 р.	

Завідувач кафедри педіатрії №2,
д.мед.н., професор

Леся БЕШ

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Добрянський Д.О., професор кафедри педіатрії № 2 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н., професор ;

Борисюк О.П., завуч кафедри педіатрії № 2 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, к.м.н.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Личковська О.Л., завідувач кафедри пропедевтики педіатрії та медичної генетики Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н., професор

Громнацька Н.М., сімейної медицини Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, д.м.н., професор

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни за вибором «Актуальні питання неонатології» відповідно до Освітньо-професійної програми «Педіатрія» *другого (магістерського) рівня вищої освіти* Стандарту вищої освіти другого (магістерського) рівня галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 228 «Педіатрія»

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Програма вивчення навчальної дисципліни за вибором «Актуальні питання неонатології» включає найважливіші сучасні досягнення неонатології щодо діагностики, лікування та профілактики найбільш поширених захворювань у новонароджених, які зокрема забезпечили зниження неонатальних захворюваності та смертності.

Під час вивчення дисципліни за вибором «Актуальні питання неонатології» студенти закріплюють знання, отримані під час занять на кафедрах пропедевтики педіатрії, педіатрії на 4-5 курсах, акушерства та гінекології; удосконалюють вміння та навички в обстеженні новонароджених, встановленні клінічних діагнозів, супутніх захворювань, диференційній діагностиці, оцінюванні результатів обстеження та використанні необхідних додаткових обстежень, призначенні комплексного лікування, а також надання екстреної медичної допомоги у складних клінічних випадках, розгляд яких не передбачений програмою вивчення дисципліни «Педіатрія». Студенти випускного курсу вирішують складні (нетипові) ситуаційні завдання, відпрацьовують практичні навички на муляжах та біля ліжка хворої новонародженої дитини, ведуть медичну документацію.

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин з них			Рік навчання	Види контролю	
	аудиторних		СРС			
	лекц.	практ.				
«Актуальні питання неонатології»	3 кредити ECTS / 90 год	-	36	54	6	Залік

Предметами вивчення навчальної дисципліни є:

Діагностика, диференційна діагностика, профілактика та лікування захворювань сечовидільної й ендокринної систем; судомного, анемічного, геморагічного синдромів, а також синдрому блювання; природжених захворювань; захворювань і станів, пов'язаних з раннім передчасним народженням. Перинатальна ВІЛ-інфекція. Антимікробна і сурфактантна терапія. Дихальна підтримка. Парентеральне харчування й інфузійна терапія у новонароджених високого перинатального ризику.

Міждисциплінарні зв'язки: відповідно до навчального плану вивчення дисципліни «Педіатрія» протягом 4-6 років навчання передбачено набуття знань основних базових дисциплін:

1. Медична біологія
2. Біологічна фізика
3. Нормальна анатомія та фізіологія людини
4. Патологічна анатомія та фізіологія
5. Пропедевтика педіатрії
6. Медична генетика
7. Фармакологія
8. Мікробіологія
9. Клінічна імунологія й алергологія
10. Радіологія, рентгенологія
11. Отоларингологія
12. Епідеміологія
13. Вірусологія

З цими дисциплінами інтегрується програма навчальної дисципліни «Педіатрія» і Програма вивчення навчальної дисципліни за вибором «Актуальні питання неонатології». Як додаток до програми навчальної дисципліни «Педіатрія» ця дисципліна паралельно з іншими клінічними дисциплінами передбачає інтеграцію викладання та формування у майбутніх лікарів умінь застосувати отримані знання у наступній професійній діяльності.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни за вибором «Актуальні проблеми неонатології» є поглиблення теоретичних знань студентів випускного курсу за рахунок вивчення тем, які не увійшли до програми дисципліни «Педіатрія»; удосконалення і засвоєння практичних навичок, а також формування здатності використовувати знання й уміння для вирішення типових та складних задач діяльності лікаря в галузі охорони здоров'я дітей, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, фізіологічних станів та захворювань, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій.

1.2. Основні завдання вивчення дисципліни за вибором «Актуальні проблеми неонатології» визначаються тим, що студент повинен знати та вміти за підсумками її вивчення.

У результаті вивчення дисципліни за вибором «Актуальні проблеми неонатології» студент **повинен знати:**

- етіологію і патогенез вибраних захворювань, синдромів і станів періоду новонародженості;
- основні клінічні симптоми та діагностичні ознаки вибраних захворювань, синдромів і станів періоду новонародженості;
- принципи лікування і профілактики, а також прогноз вибраних захворювань, синдромів і станів періоду новонародженості;
- принципи антибіотикотерапії, сурфактантної терапії і дихальної підтримки у новонароджених;
- принципи парентерального харчування й інфузійної терапії в новонароджених високого перинатального ризику.

У результаті вивчення дисципліни за вибором «Актуальні проблеми неонатології» студент **повинен вміти:**

- збирати дані перинатального анамнезу;
- проводити об'єктивне обстеження хворої або передчасно народженої дитини;
- встановлювати попередній клінічний діагноз;
- планувати додаткове обстеження хворої або передчасно народженої дитини;
- інтерпретувати дані лабораторних й інструментальних досліджень;
- диференціювати найпоширеніші захворювання періоду новонародженості;
- визначати терапевтичну тактику;
- призначати сурфактант і дихальну підтримку новонародженим;
- призначати харчування й інфузійну терапію;
- надавати екстрену медичну допомогу;
- заповнювати і вести медичну документацію.

1.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформованим у термінах результатів навчання у Стандарті вищої освіти)

Згідно з вимогами Стандарту вищої освіти дисципліна забезпечує набуття студентами **компетентностей:**

- **Інтегральна компетентність:**

Здатність застосовувати набуті загальні і фахові компетентності для вирішення складних задач професійної діяльності лікаря-педіатра та практичних проблем у галузі охорони

здоров'я на відповідній посаді, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, фізіологічних станів та захворювань, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій; питань судової та військової експертизи та/або здійснення інновацій.

Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини (педіатрії). Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.

- Загальні компетентності:

ЗК1 Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК2 Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК3 Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.

ЗК4 Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК5 Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК6 Здатність приймати обгрунтоване рішення.

ЗК7 Здатність працювати в команді.

ЗК8 Навички міжособистісної взаємодії.

ЗК9 Здатність спілкуватися державною та іноземною мовами як усно, так і письмово.

ЗК10 Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК11 Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК12 Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.

ЗК13 - Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.

ЗК14 - Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК15 - Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

- Фахові компетентності:

ФК1 - Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.

ФК2 - Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

ФК3 - Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозів.

ФК6 - Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань у дорослих, а також пацієнтів дитячого та підліткового віку.

ФК7 - Здатність до діагностування невідкладних станів у дорослих, дітей та підлітків.

ФК8 - Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги дитині

ФК10 - Здатність до виконання медичних маніпуляцій.

ФК11 - Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.

ФК16 - Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.

ФК 21 - Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

ФК 24 - Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.

ФК 25 - Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця компетентностей

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
<p>Здатність застосовувати набуті загальні і фахові компетентності для вирішення складних задач професійної діяльності лікаря-педіатра та практичних проблем у галузі охорони здоров'я на відповідній посаді, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, фізіологічних станів та захворювань, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій; питань судової та військової експертизи та/або здійснення інновацій.</p> <p>Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини (педіатрії). Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.</p>					
Загальні компетентності					
1.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК1)	Знати способи аналізу, синтезу та подальшого сучасного навчання	Вміти проводити аналіз інформації, приймати обґрунтовані рішення, вміти оволодівати сучасними знаннями	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань
2.	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями (ЗК2)	Знати сучасні тенденції розвитку галузі та аналізувати їх	Вміти проводити аналіз професійної інформації, приймати обґрунтовані рішення, набувати сучасні знання	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань
3.	Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях (ЗК3)	Мати спеціалізовані і концептуальні знання, набуті у процесі навчання	Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, знань та пояснень, що їх обґрунтують, до фахівців та нефахівців	Відповісти за прийняття рішень у складних умовах
4.	Знання та розуміння предметної області та розуміння	Мати глибокі знання із структури професійної діяльності	Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує	Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію у	Нести відповідальність за професійний розвиток,

	професійної діяльності (ЗК4)		оновлення та інтеграції знань	професійній діяльності	здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності
5.	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації (ЗК5)	Знати види та способи адаптації, принципи дії в новій ситуації	Вміти застосувати засоби саморегуляції, вміти пристосовуватися до нових ситуацій (обставин) життя та діяльності.	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення результату.	Нести відповідальність за своєчасне використання методів саморегуляції
6.	Здатність приймати обґрунтоване рішення (ЗК6)	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
7.	Здатність працювати в команді (ЗК7)	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
8.	Здатність до міжособистісної взаємодії (ЗК8)	Знати закони та способи міжособистісної взаємодії	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для міжособистісної взаємодії комунікації	Використовувати навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
9.	Здатність спілкуватись іноземною мовою (ЗК9)	Мати базові знання іноземної мови	Вміти спілкуватись іноземною мовою.	Використовувати іноземну мову у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань з використанням іноземної мови

10.	Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології (ЗК10)	Мати глибокі знання в галузі інформаційних та комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності	Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань	Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь
11.	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел (ЗК11)	Знати джерела потрібної інформації	Вміти визначити джерело та місце знаходження потрібної інформації. Вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої інформації	Отримувати інформацію з визначеного джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки	Нести відповідальність за повноту та якість аналізу інформації та висновків
12.	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків (ЗК12)	Знати обов'язки та шляхи виконання поставлених завдань	Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним при виконання обов'язків	Встановлювати міжособистісні зв'язки для ефективного виконання завдань та обов'язків	Відповідати за якісне виконання поставлених завдань
13.	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем (ЗК13)	Знати та усвідомлювати питання рівних можливостей та гендерних проблем	Вміти оцінити права та обов'язки, щодо рівних можливостей та гендерних проблем	Встановлювати міжособистісну взаємодію, що базується на рівних можливостях та виключає гендерні проблеми	Відповідати за встановлення рівних можливостей та усунення гендерних проблем
14.	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного)	Знати свої соціальні та громадські права та обов'язки	Формувати свою громадянську свідомість, вміти діяти відповідно до неї	Здатність донести свою громадську та соціальну позицію	Відповідати за свою громадянську позицію та діяльність

	суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні (ЗК14)				
15.	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя (ЗК15)	Знати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, знати про різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя	Вміти зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та вміти вести здоровий спосіб життя	Дотримуватись моральних, культурних, наукових цінностей і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, їх місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, дотримуватись різних видів та форм рухової активності для активного відпочинку та здорового способу життя	Нести відповідальність за дотримання моральних, культурних, наукових цінностей і досягнень суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій
Фахові компетентності					
1.	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані (ФК1)	Мати спеціалізовані знання про дитину, її органи та системи, анатомо-фізіологічні особливості дітей різного віку,	Вміти провести бесіду з дитиною та/чи її батьками (опікунами), на підставі існуючих алгоритмів та стандартів. Використовувати принципи	Ефективно формувати комунікаційну стратегію при спілкуванні з пацієнтом та/чи його батьками (опікунами). Вносити інформацію про стан здоров'я	Нести відповідальність за якісний збір отриманої інформації на підставі співбесіди, опитування, огляду, пальпації, перкусії

		методики та стандартні схеми опитування, фізикального обстеження дітей різного віку. Знати етапи та методи обстеження психомоторного та фізичного розвитку дитини	комунікації з батьками дітей з невиліковними хворобами. Використовуючи стандартні методики провести фізикальне обстеження пацієнта. Вміти оцінити психомоторний та фізичний розвиток дитини, якість догляду, вигодовування немовлят та харчування дітей. Вміти провести комплексну оцінку стану здоров'я дитини	дитини до відповідної медичної документації.	органів та систем та за своєчасне оцінювання стану здоров'я дитини, психомоторного і фізичного розвитку дитини та за прийняття відповідних заходів
2.	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів (ФК2)	Мати спеціалізовані знання про стандартні методики проведення лабораторних та інструментальних досліджень	Вміти призначити лабораторне та інструментальне обстеження, шляхом застосування стандартних методик, аналізувати результати лабораторних та інструментальних досліджень та на їх підставі оцінити інформацію щодо діагнозу хворого	Формувати та донести до пацієнта та/чи його батьків (опікунів), фахівців висновки щодо необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та їх результатів	Нести відповідальність за прийняття рішення щодо оцінювання результатів лабораторних та інструментальних досліджень
3.	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання (ФК3)	Мати спеціалізовані знання про алгоритми діагностики захворювань; виділення провідних	Вміти приймати обґрунтоване рішення щодо виділення провідного клінічного симптому або синдрому; вміти	На підставі нормативних документів вести медичну документацію пацієнта (карту амбулаторного/стаціонарного	Дотримуючись етичних та юридичних норм, нести відповідальність за прийняття обґрунтованих

		симптомів або синдромів; попередніх та клінічних діагнозів;	поставити попередній та клінічний діагноз;	хворого тощо)	рішень і дій щодо правильності встановленого попереднього та клінічного діагнозу
4.	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань у дорослих, а також пацієнтів дитячого та підліткового віку (ФК6)	Мати спеціалізовані знання алгоритмів та стандартних схеми лікування захворювань	Вміти визначати принципи та характер лікування захворювання	Формувати та донести до пацієнта та/чи його батьків (опікунів), фахівців власні висновки щодо принципів та характеру лікування	Нести відповідальність за прийняття рішення щодо принципів та характеру лікування захворювання
5.	Здатність до діагностування невідкладних станів у дорослих, дітей та підлітків. (ФК7)	Мати спеціалізовані знання про стандартні методики обстеження дитини (вдома, на вулиці, у закладі охорони здоров'я) у невідкладній ситуації	Вміти, використовуючи стандартні методики обстеження, оцінити стан дитини та визначити головний клінічний синдром (або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого)	Дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм прийняти обґрунтоване рішення щодо оцінки тяжкості стану дитини, діагнозу та організації необхідних медичних заходів в залежності від її стану	Нести відповідальність за своєчасність та ефективність медичних заходів щодо діагностування невідкладних станів
6.	Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги [ЕМД] дитині (ФК8)	Мати спеціалізовані знання про невідкладні стани людини; принципи надання ЕМД Знати законодавчу базу щодо надання ЕМД, зокрема закон України «Про екстрену медичну допомогу»	Вміти провести організаційні заходи спрямовані на рятування та збереження життя людини, надавати ЕМД при невідкладному стані людини	Пояснити необхідність та порядок проведення лікувальних заходів екстреної медичної допомоги.	Нести відповідальність за своєчасність та якість надання екстреної медичної допомоги.
7.	Здатність до	Мати	Вміти	Обґрунтовано	Нести

	виконання медичних маніпуляцій (ФК10)	спеціалізовані знання про алгоритми виконання медичних маніпуляцій	виконувати медичні маніпуляції	формувати та довести до пацієнта, та/□ийого батьків (опікунів), фахівців висновки щодо необхідності проведення медичних маніпуляцій	відповідальність за якість виконання медичних маніпуляцій
10.	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності (ФК11)	Мати спеціалізовані знання про стандартні методики обстеження дитини (вдома, на вулиці, у закладі охорони здоров'я) в умовах нестачі інформації	Вміти, в умовах нестачі інформації, використовувати стандартні методики, оцінити стан дитини та визначити головний клінічний синдром (або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого)	За будь-яких обставин, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм прийняти обґрунтоване рішення щодо оцінки тяжкості стану дитини, діагнозу та організації необхідних медичних заходів в залежності від стану дитини; заповнити відповідні медичні документи	Нести відповідальність за своєчасність та ефективність медичних заходів щодо діагностування невідкладних станів
11.	Здатність до ведення медичної документації в тому числі електронних форм (ФК16)	Знати систему офіційного документообігу в роботі лікаря, включаючи сучасні комп'ютерні інформаційні технології	Вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої інформації	Отримувати необхідну інформацію з визначеного джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки	Нести відповідальність за повноту та якість аналізу інформації та висновків на підставі її аналізу
11.	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефажівців,	Критично осмислювати проблеми у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових та незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з	Використовувати іноземні мови у професійній діяльності	Нести відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів

	зокрема до осіб, які навчаються (ФК 21)		урахуванням аспектів соціальної та етнічної відповідальності		
12.	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами (ФК24)	Знати основні етичні та деонтологічні принципи, що необхідні у професійній діяльності	Вміти застосовувати основні етичні міркування (мотиви) під час виконання професійних обов'язків	Дотримуватись вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності	Нести відповідальність за дотримання вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності
13.	Дотримання професійної та академічної доброчесності, (ФК25)	Знати основні принципи академічної та професійної доброчесності		Дотримуватись принципів академічної та професійної доброчесності	Нести відповідальність за дотримання принципів академічної та професійної доброчесності

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

ПРН 1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН 2. Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН 4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).

ПРН 5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток дорослого пацієнта і дитини, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПРН 6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).

ПРН 7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).

ПРН 8. Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

ПРН 9. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

ПРН 12. Проводити оцінку загального стану новонародженої дитини шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН 13. Проводити оцінку та моніторинг розвитку дитини, надавати рекомендації з вигодовування та особливостей харчування залежно від віку, організовувати проведення профілактичних щеплень за календарем.

ПРН 14. Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.

ПРН 17. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН 19. Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення.

ПРН 21. Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН 23. Оцінювати вплив навколишнього середовища на стан здоров'я людини для оцінки стану захворюваності населення.

ПРН 25. Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців.

ПРН 27. Вільно спілкуватися державною та англійською мовою, як усно так і письмово для обговорення професійної діяльності, досліджень та проектів.

Результати навчання для дисципліни:

- Оцінювати інформацію щодо діагнозу в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу, використовуючи знання закономірностей розвитку та перебігу захворювань у дітей, на підставі отриманих результатів обстеження пацієнта, отриманих лабораторних та інструментальних досліджень.
- Здійснити диференціальну діагностику захворювання.
- Призначити лікування.
- Визначити прогноз захворювання.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 3 кредити ЄКТС, 90 годин.

Тема 1. Диференціальна діагностика захворювань сечовидільної системи

Ниркова недостатність у новонароджених: етіологія, патофізіологія, клініко-лабораторні дані, лікування. Гематурія у новонароджених: причини, диференціальний діагноз, тактика лікаря.

Тема 2. Диференціальна діагностика синдрому блювання та зригування у новонароджених

Морфо-функціональні особливості новонароджених, що зумовлюють схильність до зригування. Механізми блювання. Класифікація синдрому блювання та зригування. Функціональні та органічні причини розвитку синдрому блювання та зригування з боку шлунково-кишкового тракту. Основні захворювання (інфекційні, церебральна патологія,

порушення обміну речовин), що супроводжуються симптоматичним блюванням. Особливості патогенезу, клініки, рентгенологічних та додаткових методів обстеження. Тактика ведення новонароджених із синдромом блювання та зригування залежно від причини її виникнення.

Тема 3. Диференціальна діагностика геморагічного синдрому у новонароджених

Особливості системи гемостазу у новонароджених. Класифікація геморагічних розладів. Спадкові та набуті коагулопатії, тромбоцитопенії, тромбоцитопатії. Вторинний геморагічний синдром при інфекційних та інших захворюваннях. Причини ДВЗ-синдрому у новонароджених. Диференційно-діагностичні критерії захворювань, що супроводжуються геморагічними розладами у новонароджених: анамнестичні, клінічні, лабораторні. Тактика ведення, невідкладна допомога.

Тема 4. Диференціальна діагностика анемічного синдрому у новонароджених

Особливості еритропоезу у плода та новонародженого. Критерії анемії новонародженого. Класифікація анемій в неонатальному періоді. Чинники розвитку антенатальних, інтранатальних та постнатальних постгеморагічних анемій. Вроджені і набуті гемолітичні анемії. Анемії, що виникають внаслідок пригнічення еритропоезу. Анамнестичні і клініко-лабораторні критерії диференціальної діагностики. Додаткові методи обстеження залежно від етіології. Тактика ведення новонароджених. Невідкладна допомога.

Тема 5. Диференціальна діагностика судомного синдрому у новонароджених

Чинники розвитку судомного синдрому в неонатальному періоді. Залежність терміну появи судом від етіології. Варіанти судом. Обсяг обстеження новонароджених із судомним синдромом. Диференційно-діагностичні критерії захворювань, що супроводжуються розвитком судомного синдрому. Тактика ведення. Невідкладна допомога.

Тема 6. Диференціальна діагностика захворювань ендокринної системи у новонароджених

Особливості функціонування ендокринної системи в неонатальному періоді. Природжений гіпотиреоз, клініко-лабораторна діагностика. Транзиторні порушення функції щитоподібної залози. Діабетична фетопатія, особливості адаптації, тактика ведення. Захворювання надниркових залоз. Порушення статевого диференціювання. Причини. Диференціальна діагностика.

Тема 7. Сурфактантна терапія і дихальна підтримка новонароджених

Показання до призначення сурфактанту новонародженим. Техніка ендотрахеального введення сурфактанту. Показання до призначення кисневої терапії новонародженому. Методи оксигенотерапії. Методика самостійного дихання під постійним позитивним тиском (СРАР), показання і протипоказання до застосування, техніка проведення, можливі ускладнення. Неінвазивна вентиляція легень. Штучна вентиляція легень (ШВЛ), клінічні та лабораторні показання, параметри вентиляції, профілактика ускладнень. Загальні принципи відлучення від механічної вентиляції. Моніторинг стану новонародженого під час введення сурфактанту і дихальної підтримки.

Тема 8. Парентеральне харчування й інфузійна терапія в неонатологічній практиці

Особливості обміну речовин у новонародженого. Показання до парентерального харчування (ПХ). Види ПХ. Системи розрахунку ПХ. Корекція порушень електролітного обміну, ацидозу й інших метаболічних розладів. Контроль ефективності ПХ. Особливості водно-електролітного балансу у новонароджених. Способи забезпечення судинних доступів. Показання до застосування периферичних катетерів. Показання до інфузійної терапії. Розрахунок об'єму інфузійної терапії. Препарати для інфузійної терапії. Ускладнення інфузійної терапії. Контроль інфузійної терапії.

Тема 9. Антимікробна терапія в неонатології

Особливості фармакокінетики лікарських препаратів у новонароджених дітей. Основні принципи раціональної антибіотикотерапії. Основні групи антибіотиків, які застосовуються в неонатологічній практиці, спектр дії, побічні ефекти, показання до призначення. Застосування антибіотиків при інфекційних захворюваннях новонароджених. Ускладнення антибіотикотерапії та методи їх профілактики.

Тема 10. Тактика медичної допомоги новонародженим з природженими вадами серця
Зміни кровообігу відразу після народження. Рання діагностика вроджених вад серця за допомогою виявлення характерних клінічних симптомів. План обстеження новонароджених з підозрою на вроджену ваду серця. Класифікація природжених вад серця. Диференціально-діагностичні критерії найпоширеніших природжених вад серця. Тактика ведення новонароджених з природженими вадами серця.

Тема 11. Тактика медичної допомоги новонародженим з природженою патологією, яка вимагає хірургічної корекції

Аntenатальна діагностика вад розвитку плода. Вади розвитку черевної стінки. Атрезія стравоходу. Природжена ізольована трахео-стравохідна нориця. Природжена кишкова непрохідність. Хвороба Гіршпрунга. Діафрагмальна грижа. Екстрофія сечового міхура. Спинномозкова грижа. Рання діагностика. Тактика ведення.

Тема 12. Тактика медичної допомоги новонародженим, які народились від ВІЛ-інфікованих матерів

Характеристика вірусу імунодефіциту людини. Шляхи інфікування. Особливості акушерської допомоги жінкам з ВІЛ-інфекцією. Тактика ведення новонароджених. Антиретровірусні препарати. Сучасні вітчизняні рекомендації щодо профілактики вертикальної трансмісії ВІЛ-інфекції.

Тема 13. Сучасні аспекти виходжування значно недоношених новонароджених з дуже малою масою тіла при народженні

Морфологічно-функціональні особливості різних органів і систем у значно недоношених дітей з дуже малою масою тіла при народженні (ДММТ). Патологічні стани, характерні для дітей з ДММТ в неонатальному періоді. Стандарти виходжування: температурний режим, запобігання дії певних подразників. Обстеження із застосуванням мікрометодів, нейросонографія, офтальмоскопія. Принципи інтенсивної терапії: дихальна підтримка, підтримка гемодинаміки, корекція метаболічних розладів. Парентеральне, мінімальне трофічне й ентеральне харчування. Шляхи зниження частоти розвитку хронічних захворювань й інвалідизації. Програми катамнестичного спостереження і раннього втручання.

3. Структура навчальної дисципліни за вибором «Актуальні питання неонатології»

Тема	Практичні заняття	СРС
Тема 1. Диференціальна діагностика захворювань сечовидільної системи	-	6
Тема 2. Диференціальна діагностика синдрому блювання та зригування у новонароджених	-	6
Тема 3. Диференціальна діагностика геморагічного синдрому у новонароджених	-	6
Тема 4. Диференціальна діагностика анемічного синдрому у новонароджених	-	6
Тема 5. Диференціальна діагностика судомного синдрому у новонароджених	6	2
Тема 6. Диференціальна діагностика захворювань ендокринної системи у новонароджених	-	6
Тема 7. Сурфактантна терапія і дихальна підтримка новонароджених	6	2
Тема 8. Парентеральне харчування й інфузійна терапія в неонатологічній практиці	6	2
Тема 9. Антимікробна терапія в неонатології	-	6
Тема 10. Тактика ведення новонароджених з природженими вадами серця	-	6
Тема 11. Тактика надання допомоги новонародженим з природженою патологією, яка потребує хірургічної корекції	6	2

Тема 12. Тактика надання допомоги новонародженим, які народились від ВІЛ-інфікованих матерів	6	2
Тема 13. Сучасні аспекти виходжування значно недоношених дітей з екстремально малою масою тіла при народженні	6	2
Всього: кредитів ECTS – 3,0; годин – 90; з них:	36	54
Підсумковий контроль	Залік	

4. Тематичний план лекцій – навчальним планом лекції не передбачені (наказ № 1010-з від 16.03.2023 року).

5. Тематичний план практичних занять

№	Тематика практичного заняття	Кількість годин
1.	Диференціальна діагностика судомного синдрому у новонароджених	6
2.	Сурфактантна терапія і дихальна підтримка новонароджених	6
3.	Парентеральне харчування й інфузійна терапія в неонатологічній практиці.	6
4.	Тактика медичної допомоги новонародженим з природженою патологією, яка потребує хірургічної корекції	6
5.	Тактика медичної допомоги новонародженим, які народились від ВІЛ-інфікованих матерів	6
6.	Сучасні аспекти виходжування значно недоношених дітей з дуже малою масою тіла при народженні. Програми катамнестичного спостереження і раннього втручання	6
Всього		36

6. Тематичний план самостійної роботи студентів

№	Тематика самостійної роботи	Кількість годин
1.	Диференціальна діагностика захворювань сечовидільної системи	6
2.	Диференціальна діагностика синдрому блювання та зригування в новонароджених	6
3.	Диференціальна діагностика геморагічного синдрому в новонароджених	6
4.	Диференціальна діагностика анемічного синдрому в новонароджених	6
5.	Диференціальна діагностика судомного синдрому в новонароджених	2
6.	Диференціальна діагностика захворювань ендокринної системи в новонароджених	6
7.	Сурфактантна терапія і дихальна підтримка новонароджених	2
8.	Парентеральне харчування й інфузійна терапія в неонатологічній	2
9.	Антимікробна терапія в неонатології	6
10.	Тактика ведення новонароджених з природженими вадами серця	6
11.	Тактика ведення новонароджених з природженою патологією, яка потребує хірургічної корекції	2
12.	Тактика ведення новонароджених, які народились від ВІЛ-інфікованих матерів	2
13.	Сучасні аспекти виходжування значно недоношених дітей з екстремально малою масою тіла при народженні.	2
Всього		54

7. Індивідуальні завдання (ІЗ) – навчальним планом ІЗ не передбачені (наказ № 1010-з від 16.03.2023 року).

8. Методи навчання

Практичні заняття за методикою організації є клінічними, спрямовані на контроль засвоєння теоретичного матеріалу й формування практичних вмінь та навичок, а також уміння аналізувати й застосовувати одержані знання для вирішення практичних завдань. Практичні заняття в основному проводяться в дитячих відділеннях клінічних баз кафедри.

Кожне заняття розпочинається з тестового контролю з метою оцінки вихідного рівня знань і визначення ступеня готовності студентів до заняття. Викладач визначає мету заняття та створює позитивну пізнавальну мотивацію; відповідає на запитання студентів, які виникли під час СРС за темою заняття.

Основний етап заняття полягає у практичній роботі студента біля ліжка хворого. Викладач із студентами здійснюють обхід хворих. Студенти оглядають хворих дітей, збирають анамнез, обстежують їх, виконують діагностичні маніпуляції тощо. Контроль основного етапу заняття проводиться шляхом оцінки виконання студентом практичних навичок, уміння розв'язувати типові ситуаційні завдання. Викладач обговорює і дає пояснення, підкреслює особливості перебігу захворювання у конкретної дитини, націлює на більш раціональне проведення тієї чи іншої методики обстеження тощо.

На заключному етапі заняття для оцінки засвоєння студентом теми йому пропонується дати відповідь на ситуаційні задачі. Викладач підводить підсумки заняття, дає студентам завдання для самостійної роботи, вказує на вузлові питання наступної теми і пропонує список рекомендованої літератури для самостійного опрацювання.

Під час освоєння дисципліни використовуються такі навчальні технології, способи передачі та засвоєння знань, умінь та навичок: клінічне практичне заняття, обговорення клінічних випадків, імітаційні технології, рольові навчальні ігри, мультимедійні презентації, навчальні відеоматеріали тощо.

9. Методи контролю

Методи та форми контролю та система оцінювання здійснюються відповідно до вимог програми дисципліни та інструкцій щодо системи оцінювання навчальної діяльності студентів при Європейській кредитно-трансферній системі організації навчального процесу, затвердженої МОЗ України (лист МОЗ України № 08.01-47/10395 від 15.04.2014).

Під час оцінювання знань студентів перевага надається стандартизованим методам контролю: тестування (письмове), структуровані письмові роботи, стандартизований за методикою виконання контроль практичних навичок, робота із стандартною медичною документацією.

- **Види контролю** – поточний
- **Форма підсумкового контролю** – залік
- **Критерії оцінювання** (поточний контроль, підсумковий контроль)

10. Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння студентами навчального матеріалу.

Форми проведення поточного контролю:

- Тестові завдання (з бази «Крок-2»)
- Оцінка практичних вмінь та навичок
- Складні ситуаційні задачі

10.1. Оцінювання поточної навчальної діяльності.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за **4-ри бальною** (традиційною) шкалою з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені навчальною програмою. Студент має отримати оцінку з кожної теми. Студент має отримати оцінку з кожної теми для подальшої конвертації оцінок у бали за багатобальною (200-бальною) шкалою.

Форми оцінювання поточної навчальної діяльності стандартизовані і включають контроль теоретичної та практичної підготовки.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретних цілей з кожної теми. Традиційні оцінки виставляються в журналі успішності студента під час практичних занять. Практичні заняття під час вивчення модуля “Педіатрія” є структурованими і передбачають комплексне оцінювання усіх видів навчальної діяльності (навчальних завдань), які студенти виконують під час практичного заняття:

- Студент відповідає на 10 тестів (тести за темою заняття, формат А).
- Відповідає на стандартизовані запитання, знання яких необхідні для розуміння поточної теми.
- Демонструє знання й уміння відповідно до теми практичного заняття
- Вирішує ситуаційну задачу за темою заняття

Критерії оцінки поточної навчальної діяльності.

Відмінно («5») – студент(ка) правильно відповів(ла) на 90-100% тестів формату А.

Правильно, чітко, логічно відповів(ла) на всі стандартизовані питання поточної теми.

Тісно пов’язав теорію з практикою та демонструє правильне виконання практичних навичок. Вільно інтерпретує результати аналізів, володіє методами обстеження хворого.

Проводить диференційну діагностику.

Вирішує ситуаційні задачі підвищеної складності, вміє узагальнити матеріал.

Добре («4») – студент(ка) правильно відповів(ла) на 70-89% тестів формату А.

Правильно і по суті відповів(ла) на всі стандартизовані питання поточної теми.

Продемонстрував виконання (знання) практичних навичок. Правильно використав теоретичні знання для вирішення практичних завдань, диференційної діагностики.

Правильно вирішив легкі та середньої складності ситуаційні завдання. Продемонстрував володіння необхідними практичними навиками та прийомами їх виконання в обсязі, що перевищує необхідний мінімум.

Задовільно («3») – студент(ка) правильно відповів(ла) на 50-69% тестів формату А.

Неповно, за допомогою додаткових запитань, відповів(ла) на всі стандартизовані питання поточної теми. Не зміг самостійно побудувати чітку, логічну відповідь. Під час відповіді та демонстрації практичних навичок робив помилки. Міг вирішити лише найлегші ситуаційні завдання. Оволодів(ла) лише обов'язковим мінімумом методів дослідження.

Незадовільно («2») – студент(ка) правильно відповів(ла) на 50% тестів формату А.

Не знав(ла) матеріалу поточної теми, не міг побудувати логічну відповідь, не відповів на додаткові запитання, не зрозумів змісту матеріалу. Під час відповіді і демонстрації практичних навичок робив значні, грубі помилки.

Оцінювання самостійної роботи студентів з підготовки до аудиторних практичних занять здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті.

11. Форма підсумкового контролю успішності навчання

Форма підсумкового контролю – **залік**.

Полягає в оцінюванні засвоєння студентами навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ними навчального плану з дисципліни за вибором «Актуальні питання неонатології».

Методи контролю стандартизовані та включають контроль теоретичної та практичної підготовки.

До підсумкового контролю допускаються студенти:

- які виконали всі види робіт, завдань, передбачених навчальним планом на семестр відповідно до навчальної дисципліни;
- відвідали всі заняття, передбачені навчальним планом;
- відпрацювали пропущені заняття;
- набрали за поточну успішність кількість балів, не меншу за мінімальну.

Для студентів, яку пропустили навчальні заняття дозволяється із **дозволу декана** відпрацювати академічну заборгованість до певного визначеного терміну у межах семестру.

Залік проводиться після закінчення вивчення дисципліни (на останньому занятті).

Залік виставляють викладачі, які проводили практичні й інші заняття в навчальній групі.

Залік отримують студенти, якщо середній бал з оцінок за поточну успішність впродовж семестру становить не менше «3» (120 балів за 200-бальною шкалою).

Запис вносять у залікову книжку студента та заліково-екзаменаційну відомість.

12. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти:

Для дисциплін формою підсумкового контролю яких є залік:

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за 4-ри бальною (національною) шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{CA \times 200}{5}$$

Для зручності нижче наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою.

Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200	4.45	178	3.92	157	3.37	135
4.97	199	4.42	177	3.89	156	3.35	134
4.95	198	4.4	176	3.87	155	3.32	133
4.92	197	4.37	175	3.84	154	3.3	132
4.9	196	4.35	174	3.82	153	3.27	131
4.87	195	4.32	173	3.79	152	3.25	130
4.85	194	4.3	172	3.77	151	3.22	129
4.82	193	4.27	171	3.74	150	3.2	128
4.8	192	4.24	170	3.72	149	3.17	127
4.77	191	4.22	169	3.7	148	3.15	126
4.75	190	4.19	168	3.67	147	3.12	125
4.72	189	4.17	167	3.65	146	3.1	124
4.7	188	4.14	166	3.62	145	3.07	123
4.67	187	4.12	165	3.57	143	3.02	121
4.65	186	4.09	164	3.55	142	3	120
4.62	185	4.07	163	3.52	141	Менше 3	Недостатньо
4.6	184	4.04	162	3.5	140		
4.57	183	4.02	161	3.47	139		
4.52	181	3.99	160	3.45	138		
4.5	180	3.97	159	3.42	137		
4.47	179	3.94	158	3.4	136		

Бали студентів, які навчаються за однією спеціальністю, з урахуванням кількості балів, набраних з дисципліни ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10% студентів
B	Наступні 25% студентів
C	Наступні 30% студентів
D	Наступні 25% студентів
E	Наступні 10% студентів

Ранжування з присвоєння оцінок “А”, “В”, “С”, “D”, “Е” проводиться для студентів даного курсу, які навчаються зв однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни. Студенти, які одержали оцінку FX, F (“2”) не вносяться до списку студентів, які ранжуються. Студенти з оцінкою FX після перескладання автоматично отримують бал “Е”.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	2

Оцінка ECTS у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ECTS та 4-ри бальна шкала незалежні.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студента перевіряються статистичними методами (коефіцієнт кореляції між ECTS та оцінкою за національною шкалою).

13. Методичне забезпечення

- Робоча програма дисципліни
- Тематичні плани практичних занять та самостійної роботи студентів
- Методичні вказівки до практичного заняття для студентів
- Методичні вказівки до практичного заняття для викладачів
- Методичні матеріали, що забезпечують самостійну роботу студента
- Тестові та контрольні завдання до практичних занять
- Ситуаційні задачі до практичних занять

14. Рекомендована література

Основна література

1. Неонатологія : підручник : у 3 т. / [Т. К. Знаменська, Ю. Г. Антипкін, М. Л. Аряєв, Д.О. Добрянський та ін.] ; за ред. Т. К. Знаменської. – Львів : Видавець Марченко Т. В., 2020.
2. Підручник з реанімації новонароджених. 7 видання. За ред. Gary M. Weiner. Американська академія педіатрії, Американська кардіологічна асоціація. Пер. з англ. 2018.
3. Nelson textbook of Pediatrics 21st Edition by Robert M. Kliegman, Joseph W. St Geme III, et al. Philadelphia: Elsevier, 2020.

Додаткова література

1. Avery's diseases of the newborn / [edited by] Christine A. Gleason, Sandra E. Juul. Tenth edition. Philadelphia, PA : Elsevier, 2018. 1566 p.
2. Wyckoff MH., et al., Neonatal Life Support. 2020 International Consensus on Cardiopulmonary Resuscitation and Emergency Cardiovascular Care Science with Treatment Recommendations. Resuscitation. 2020; 156:PA156-A157.

15. Інформаційні ресурси

1. Державний формуляр лікарських засобів. ДП «Державний експертний центр МОЗ України». - Випуск дванадцятий. – К. 2020.
2. Міжнародна класифікація хвороб і причин смерті, 10-й перегляд (МКХ-10). Версія 2019 р.
3. Про затвердження Уніфікованого клінічного протоколу вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги «Респіраторний дистрес-синдром у передчасно народжених дітей». Наказ МОЗ України від 05.05.2021 № 873.

4. Про затвердження Уніфікованого клінічного протоколу вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги «Ентеральне харчування недоношених немовлят». Наказ МОЗ України від 05.05.2021 № 870.
5. Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги з початкової, реанімаційної і післяреанімаційної допомоги новонародженим в Україні. Наказ МОЗ України від 28 березня 2014 року №225.
6. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної і третинної медичної допомоги дітям. ВІЛ інфекція – Затверджено Наказ Міністерства охорони здоров'я України 24 лютого 2015 р. № 92.
7. Уніфікований клінічний протокол первинної, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги «Профілактика передачі ВІЛ від матері до дитини». Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 16.05.2016 № 449 / О.Г. Єщенко, М.В. Зеленська, Л.А. Сторожук та ін. Київ, 2016. 90 с.
8. Клінічний протокол надання допомоги новонародженій дитині з дихальними розладами / В.Б. Педан, Є.Є. Шунько, Т.К. Знаменська та ін. // Наказ № 484 МОЗ України від 21.08.2008 р. Київ, 2008. 56 с.
9. Жовтятиця новонароджених. Клінічний протокол надання неонатологічної допомоги дітям / Р.О. Моїсеєнко, В.Б. Педан, Н.Я. Жилка та ін. Наказ № 255 МОЗ України від 27.04.2006 р. Київ, 2006. 33 с.